

Pridi, vesna, že!

V sneg zavrit je bor,
 spev vesel je tih,
 tih je ptičev zbor.
 Gajek mrtvo spi,
 gajek ne šumi,
 mrzle zime dih
 le nad njim drhti.

Vesna mlada pa
 v gradu se smehlja
 solnčku-ženinu,
 v gradu bisernem
 vesna se smehlja
 in na pot se k nam
 s cvetjem že ravna.



Pridi, vesna, že,
 s petjem pridi k nam,
 s cvetjem pridi k nam,
 v gajek — mrtev zdaj —
 spet prinesi maj,
 o, nevestica!

Bogumil Gorenjko.

